

Mari Carmen Cazcarra, natural de Villanueva de Sigena (Osca), es defineix com **“una persona creativa i lluitadora, però sobretot amb ànima d’empresària”**, i aquest tarannà és el que l’ha portada a esdevenir propietària d’una escola de maquillatge que du el seu cognom. Encara recorda la seva resposta quan, de petita, li feien la típica pregunta, que fan a tots els nens, que què voldria ser quan fos gran: **“Jo contestava que volia ser professora de professors.”** Al cap dels anys la nostra protagonista va confirmar que, definitivament, la seva vocació era l’ensenyament: **“M’agrada transmetre les meves experiències als altres.”**

Si seguim l’evolució de Mari Carmen des del moment en què responia tan innocentment sobre el seu futur, veurem que va ser totalment precoç, pel que fa al món laboral. Als catorze anys ja treballava, tot combinant la seva feina amb els seus estudis. Dos anys més tard la nostra interlocutora va deixar Villanueva de Sigena per venir a Barcelona a continuar els seus estudis, això també ho va compaginar amb el seu nou treball, en una agència de publicitat, i tant a gust es va sentir a la capital catalana que assegura que va arribar un moment en què el seu esperit **“estava més aquí que allà.”**

A Barcelona, per tant, se sentia com a casa, i així va començar, als vint-i-cinc anys, la carrera de psicologia, i tot i que no la va acabar ella continua pensant que té facultats per exercir. Finalment, en qualsevol cas, Mari Carmen es va estrenar com a empresària quan legalment encara no es podia fer: **“Els sindicats em van retenir el carnet, perquè en aquella època no podies ser empresari fins que no tenies els divuit anys.”** Ella només n’havia fet disset i ja comptava amb dues persones al seu càrrec, a la seva petita empresa.

Progressivament, però, la inquietud per l’ensenyament de la nostra interlocutora la va dur a dirigir una escola de maquillatge, Cazcarra, que en l’actualitat treballa per a diferents companyies cinematogràfiques, entre altres clients. El maquillatge amb què fan la seva feina en aquest centre és molt senzill, si bé també compten amb un servei anomenat FX, dedicat a caracteritzar els actors que puguin necessitar d’efectes especials, per als seus papers.

Amb l’objectiu de portar a terme amb rigor aquesta professió tan especialitzada, val a dir que Mari Carmen comença per llegir el guió de la pel·lícula en qüestió, i tot seguit manté una entrevista personal amb el director de la producció: **“D’una altra manera no puc entrar dins el personatge, quan em cal saber molts detalls.”** Amb les garanties que suposa la manera de treballar d’aquesta empresària, no resulta estrany que Cazcarra sigui coneguda arreu de tot l’Estat espanyol i, per si tot això fos poc, l’empresa compta amb una línia de cosmètics molt extensa, centrada bàsicament en el maquillatge, i també fabrica perfums i productes per embellir les ungles.

És evident que tota aquesta feina és molta, perquè se’n pugui encarregar una sola persona, així que actualment Cazcarra compta amb

vint treballadors més. I tot i que tothom coneix molt bé què és un pintallavis, per exemple, la nostra interlocutora està convençuda que avui dia encara existeixen prejudicis, pel que fa al món del maquillatge, a causa dels que tenim encara avui quant al sexe: **“Jo mai no li dic a un home que el vaig a maquillar, li dic que li vaig a cuidar una mica la seva imatge, i és que, avui dia, quan a un home li parles de maquillatge, es pensa que el vas a pintar com a un travestit.”**

Això no obstant, Mari Carmen sap positivament que hi ha homes que van pel carrer maquillats, **“homes públics, bàsicament, que volen dissimular l’acne o les ulleres.”** D’aquesta manera, i tot i que el públic tingui encara les seves reserves respecte a aquest tema, sembla ser que els homes acostumats a treballar davant de les càmeres ja no suposen cap tipus d’inconvenient, ans al contrari: **“Hi ha homes que es maquillen per fer una entrevista i que quan acaben no volen desmaquillar-se; et diuen que tenen pressa, però en el fons el que volen és que en arribar a casa els vegin així.”**

Pot semblar estrany que la nostra protagonista faci afirmacions com aquesta, però és que maquillar un client no significa únicament aplicar-li pintures al rostre: **“Aquells que tenim professions com la meva, en què estem tan a prop de les persones, toquem la gent, i quan ho fas perceps moltes coses, que van més enllà de la paraula.”** Aquesta percepció és la que li permet conèixer tan bé les persones que es posen a les seves mans, i afegir encara que els prejudicis de què parlàvem no s’acaben simplement amb l’home.

La propietària de Cazcarra, mare de dues filles, ens confessa en aquest sentit que ha hagut d’invertir totes les seves forces per tal de diferenciar molt clarament els límits existents entre el que ella mateixa anomena les seves **“dues vides”**, la professional i la privada, i afegeix que la família no li ha representat cap mena de trava, a l’hora de desenvolupar-se com a empresària: **“El millor que m’ha passat a la vida ha estat trobar la parella que tinc, Víctor, que m’entén perfectament.”** En el seu moment, també ho van fer els seus pares, Manuel i Eulalia, i Consuelo, una dona que la va ajudar molt en els seus inicis.

Mari Carmen afirma no obstant que en la seva vida hi ha hagut en algun moment també un cert sentiment de culpabilitat: **“És dur quan tens el nen amb febre i l’has de deixar al llit, a càrrec d’algú, perquè tu has de marxar a treballar.”** És clar que tot i que les seves filles es lamentin, per exemple, que la seva mare no les vagi a buscar al col·legi, també se’n senten orgulloses, quan aquesta apareix a la televisió.

La nostra protagonista, finalment, admet haver pensat que entre la família i l’empresa no li queda gens de temps per a ella mateixa, que resulta **“vital”**. Tanmateix, Mari Carmen apunta que sempre que la resta d’activitats que duus a terme t’omplin el problema no és tan greu: **“Tinc una feina que m’encanta, sóc una bona mare, i tot això em compensa. ¿Què més puc demanar?”** Amb això, ja està tot dit.

Mari Carmen Cazcarra - Barcelona (el Barcelonès)